

Sygn. akt IV U 376/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 listopada 2015r. w S.

odwołania E. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 11 lutego 2015 r. Nr (...)

w sprawie E. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala E. R. prawo do emerytury od dnia 01 stycznia 2015 r.

Sygn. akt IV U 376/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.02.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.) odmówił E. R. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1.01.1999 r. ma wymagany staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Odwołanie od w/w decyzji złożył E. R. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że organ rentowy dowolnie poczynił ustalenia faktyczne, nie rozpatrując w pełni dowodów znajdujących się w aktach sprawy. Podniósł, iż w kwestionowanym okresie godził naukę w szkole z pracą w gospodarstwie rolnym rodziców. Powyższe możliwe było dzięki podróżą pociągami, których kursów w owym czasie, w porównaniu do dziś, było zdecydowanie więcej (odwołanie k. 1-4).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 5-6).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony E. R., ur. (...), w dniu 28.01.2015 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek k. 1-3 a. e.). Wskazał w nim, iż jest członkiem OFE i wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku otwartym w OFE na dochody budżetu państwa. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1.01.1999 r. ubezpieczony udowodnił okresy nieskładkowe: 5 miesięcy i 10 dni, okresy składkowe: 22 lata, 10 miesięcy i 4 dni tj. łącznie 23 lata, 3 miesiące i 14 dni, w tym staż pracy w warunkach szczególnych 18 lat 8 miesięcy i 20 dni. Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu do stażu pracy okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców tj. od 5.01.1970 r. do 15.08.1975 r. z uwagi na to, że praca w gospodarstwie i jednocześnie pobieranie nauki w szkole średniej oddalonej o znaczną odległość od gospodarstwa rolnego wyklucza, iż E. R. wykonywał pracę w gospodarstwie rolnym rodziców stale i w wymiarze znaczącym dla funkcjonowania tego gospodarstwa, w tym w wymiarze co najmniej połowy etatu. Z uwagi na brak wymaganych ustawą 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych decyzją z 11.02.2015 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 11.02.2015 r. k. 30 a. e.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd ustalił, iż w okresie od 5.01.1970 r., tj. od dnia, w którym ubezpieczony ukończył 16 lat, do 15.08.1975 r., E. R. łączył naukę w dziennej (...) Szkole Zawodowej w S., a potem, od czerwca 1972 r. w Technikum w S., wraz z pracą w gospodarstwie rolnym rodziców położonym w C. gm. S., gdzie był zameldowany oraz zamieszkiwał wraz z rodziną. Wymienione gospodarstwo, o powierzchni ok 4 ha, składało się z łąki i gruntów rolnych. Rodzice ubezpieczonego uprawiali m. in. ziemniaki, żyto, jęczmień i buraki pastewne. Hodowali krowę, cielaka, owce, kury, gęsi, konia oraz ok. 10 sztuk trzody chlewnej. Matka ubezpieczonego była gospodynią domową, ojciec zaś pracował poza gospodarstwem, jako stolarz w S..

Podróż z domu do szkoły zajmowała E. R. od 50 min do 1 godz. Ubezpieczony mieszkał przy samej stacji. Zajęcia w szkole zaczynały się o 8.00 rano. Lekcje odbywały się przez 2 dni w tygodniu, zaś warsztaty przez 3 dni. Ok. godziny 14 ubezpieczony wracał do domu.

E. R. codziennie wstawał przed godziną 5. Zajmował się przyniesieniem wody oraz drzewa do domu, pomagał przynieść siana dla krowy oraz zalać parnik. Dawał również jedzenie innym zwierzętom. Po powrocie ze szkoły, E. R. parował ziemniaki, rąbał drzewo do paleniska. Następnie siekał kartofle, mieszał je z paszą i zanosił karmę trzodzie chlewnej i innym zwierzętom. Po południu, ubezpieczony przyprowadzał krowę z pastwiska. Ojciec ubezpieczonego wracał z pracy do domu ok. 17. Łącznie, E. R. pracował ok. 4 godziny dziennie w gospodarstwie rolnym rodziców. W okresie wiosenno-jesiennym, wykonywał prace polowe, w tym orał, bronował, sadił ziemniaki, pomagał przy sianokosach i żniwach (zeznania ubezpieczonego k. 13v-14 i k.14v-15, zeznania świadków D. P. k. 14 i S. L. k. 14v., zaświadczenie o zameldowaniu k. 23 a. e., poświadczenie o adresach i okresach zameldowania k. 25 a. e., zaświadczenie o powierzchni gospodarstwa rolnego k. 26 a. e., świadectwo ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej k. 27 a. e.).

Sąd uznał, iż złożone zeznania ubezpieczonego oraz świadków są wiarygodnym dowodem. Wskazać należy, iż są one logiczne oraz wzajemnie się uzupełniają. Ponadto, znajdują one swoje potwierdzenie w wyżej wymienionych dokumentach zgromadzonych w postępowaniu przed organem rentowym. Podkreślić należy, iż Świadkowie D. P. oraz S. L. w kwestionowanym przez ZUS okresie, zamieszkiwali nieopodal gospodarstwa rolnego rodziców ubezpieczonego. Podkreślić należy, iż ojciec wnioskodawcy pracował zawodowo poza rolnictwem i tym samym miał niewiele czasu na wykonywanie prac związanych z gospodarstwem rolnym, zatem na ubezpieczonym, jako jedynym synu właścicieli gospodarstwa spoczywały podstawowe obowiązki związane z przygotowaniem każdego dnia karmy dla inwentarza. W rodzinie tej nie było rodzeństwa, które pomagałoby w pracach rolniczych w wymiarze co najmniej 4 godzin dziennie.

Mając powyższe na względzie, w ocenie Sądu, nie budzi wątpliwości fakt świadczenia przez E. R. pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w wymiarze 4 godzin. Dlatego też, w myśl art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, kwestionowany przez ZUS okres należy zaliczyć jako okres składkowy, co po zsumowaniu z zaliczonym przez organ rentowy stażem ubezpieczeniowym łącznie wyniesie 25 lat.

Stąd też została spełniona ostatnia ze spornych przesłanek do przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury. Tym samym, E. R. spełnił wszystkie wyrażone w art. 184 ust.1 i 2 w zw. z art.32 ust. 1 i 4, art. 27 z przywołanej wyżej ustawy oraz §3 i § 4 ust.1 pkt 3 cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że E. R. przysługuje prawo do emerytury od 1.01.2015 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.